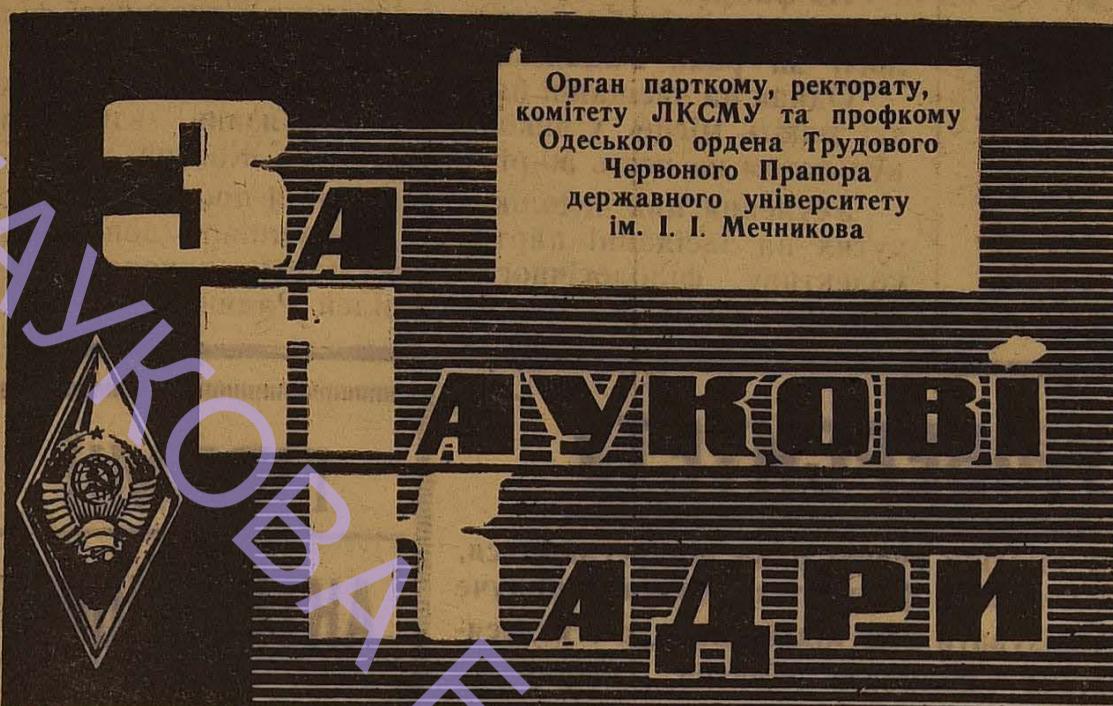

НА НАШІЙ ОРБІТІ – СЕСІЯ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВІДАННЯ
XXXIII

№ 19 (896)
7 ЧЕРВНЯ
1967 р.

Ціна 2 коп.

СКЛАДЕМО її УСПІШНО,

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ

РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ!

ДОБРИЙ СТАРТ

СЕСІЯ повновладно вступила в свої права. Завершуються заліки на всіх курсах. Особливо успішно проходять вони в групах, які включились у змагання на честь 50-річчя Радянської влади (3 групи І російського й І українського, 3 група III російського, I групи, II і III українського, 2 група IV українського, 3 група II російського тощо).

Звичайна річ, легше тим, хто сумлінно і систематично працював, хто умів зосереджуватися під час трудових буднів і поволенки зі смаком читати програмову літературу. Це — Мохненко, Гайденко, Сокиркіна, Барда, Вітмановська, Мікільчак, Пахолівецька, Гліжинська, Павленко, Сідакова, Судеревська, Крикунова, Іваницька, Малашевич, Дворецька, Сушинський, Маленко, Стонога, Суханова, Протасевич, Маркушевська, Барладяну, Рисюкова, Носкова, Мефодовський, Сухо-

вецький, Бакланов, Гайдаш, Дедкова, Стропова, Беньковська, Дзензелівський, Орехова.

Дуже приємне враження залишилося у доцента Б. Шайкевича від відповідей з зарубіжної літератури студентів Волочанської, Кравченко, Грищенко та інших.

Добрий старт взяли і дипло-

манти — випускники ювілейного року. До речі, в перший же день, 2 червня, в дуже урочистій святковій обстановці першою на «добре» захистила дипломну роботу студентка вечірнього відділення Віра Дяченко. Тоді ж таки в сусідній аудиторії дипломну роботу про моральний облік нашого сучасника близьку захитив випускник заочного відділення Я. Гальперін.

Впевнено і непогано складають не тільки заліки, а й іспити ті, для кого відпочинок почнеться з ціліни, з омріяної голубої планети.

Попереду — іспити. Найвідповідальніша пора. Ну що ж, дорогі друзі. Як кажуть, ні пуху вам, ні пера. Порадуйте себе і всіх нас зрілими, творчими, справді студентськими відповідями.

Доцент В. ДРОЗДОВСЬКИЙ.

На ЮРИДИЧНОМУ факультеті завершився захист дипломних робіт. Всі випускники витримали це нелегке випробування. Особливо успішно захистились студенти-вечірники тт. Грекуль, Нестеренко, Зіцер, Ніколаєв та багато інших.

Членами державної екзаменаційної комісії їх дипломні роботи визнані відмінними.

НА ФОТО: Захист дипломних робіт на юридичному факультеті.

ВСЕСОЮЗНА СТУДЕНТСЬКА

В ЕЛИКІ почесні завдання стоять перед історичною науковою напередодні п'ятдесятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Серед важливих проблем, розробкою яких займаються історики нашої країни, ведучою є вивчення історії Великого Жовтня. Багатогранною і величною є ця тема. І однією з животрепетних її сторін є революційні традиції, які склалися і загартувались в боротьбі трудящих нашої країни за владу Рад. Це величезне спадкоємство, яке заповіло нам по коління революційних борців, завжди кличе нас на труд, на подвиг в ім'я Радянської Батьківщини.

В постанові ЦК КПРС від 4 січня 1967 року «Про підготов-

ТРІОХДЕННИЙ ФОРУМ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

університеті, була присвячена проблемі: «Революційні традиції Великої Жовтневої соціалістичної революції — могутня зброя комуністичного виховання».

Варто уважи і те, що Всесоюзна наукова студентська конференція по вивчення проблем Великого Жовтня відбулась в Одесі — в місті великих і славних революційних традицій, місті-герої. Це значна подія в науковому житті Одеси.

Центральний комітет нашої партії особливу увагу звертає на необхідність глибокого вивчення славних традицій соціалістичної революції і виховання молоді в дусі вірності заповітам Леніна, справі Комуністичної партії.

Не випадково тому Перша Всесоюзна наукова студентська конференція, яка недавно за кінчила свою роботу в нашому

НА КОНФЕРЕНЦІЮ прибули представники студентської наукової молоді з крупніших університетських центрів країни, майже зі всіх республік нашої багатонаціональної Батьківщини.

В конференції взяло участь майже триста чоловік. Крім студентів, що приїхали з інших міст нашої країни, в роботі конференції взяли участь також студенти одеських вузів: Інженерно-будівельного, Технологічного інституту ім. Ломоносова, Електротехнічного інституту зв'язку, Вищого інженерно-морського училища та інших.

Програма конференції була наскрізною і різномінальною. Вона охопила найрізноманітніші теоретичні і практичні питання поставлені на обговорення проблеми. Це дуже важливо, оскільки лише в тісному поєднанні теорії з практикою можливо правильно вивчити найскладніші питання революційних традиціях.

Великого Жовтня і наслідувати їх.

На пленарному засіданні з словом привіту до учасників конференції звернулась секретар Одеського обкому Комуністичної партії України Л. В. Гладка. В своєму виступі вона розповіла про завдання виховання радянського студентства на революційних традиціях.

Темі «Революційні традиції і сучасність» була присвячена доповідь заступника секретаря комітету комсомолу нашого університету студента другого курсу історичного факультету Миколи Головатого.

На конференції працювали 4 секції — «Революційні традиції Великого Жовтня», «Революційні традиції — в дії», «Традиції Великого Жовтня в міжнародному революційному і визвольному рухах» та секція «Форми і методи комуністичного виховання молоді на революційних традиціях Жовтня».

Початок. Закінчення на 2 стор.

ЗАХИСТ ВІДБУВСЯ

В АЖКОЮ була молодість Юрія Йосиповича. Він належить до тих, хто, щойно одержавши атестат зрілості, ступив прямо у війну.

Не один кілометр проповз молодий солдат, не один раз був з смертю вічна-віч. А в сорок третьому таки зачепила його стара свою нещадною сесією. Пrolежав більше року в госпіталі. Всюди більше че довелося. Пішов працювати. Та думка про навчання не залишала його. А тому в сорок четвертому став він студентом, і в 1963 році вступає до однотичної аспірантури. І тут Ю. Зуев захопився проблемою: «Питання як предмет логічно-аналізу», який він присвятив свою дисертацію.

Вже два роки, як комуніст Ю. І. Зуев працює викладачем кафедри філософії нашого університету. А дніми Юрій Йосипович успішно захищив дисертацію, приурочивши це славному ювілею нашої держави.

В. КОРОЛЕНКО.

ЧЕТВЕРТИЙ ПРАЦЕЗДАТНИЙ

ЦьОГО навчального року я вперше зустрівся з студентами четвертого курсу українського відділу філологічного факультету. Мені відомо було, що цей курс організований і практиздатний, і в цьому я швидко впевнився. Із 62 студентів лекції з історії української літературної мови відвідувало 55—57 студентів, а на практичних заняттях з цього курсу були присутні всі студенти.

Кожен студент з історії української літературної мови написав реферат. Більшість рефератів була заслухана і обговорена на практичних заняттях.

І ось настав час підвести підсумки. Звичайно, кожен студент, йдучи на іспит чи залік, хвилюється. І такі хвилювання цілком закономірні, бо іспити — це звіт перед державою, народом за свою роботу. Студенти четвертого курсу

до цього звіту готувались сумісно. Серед студентів, що добре звітували за свою річну роботу, треба відзначити Гудзь, Цимбал, Оришак, Микельчак, Слівак, Михальчука.

Однак вісім студентів одержали незадовільні оцінки. Не будемо називати їх прізвища, бо серед них є й такі студенти, які потерпіли поразку на іспитах вперше за чотири роки і, мабуть, в найближчий час ліквідують заборгованість.

22 студенти цього ж курсу складали залік з української історич-

ріодично обговорювався хід виконання зобов'язань, взятих в ювілейному році.

На факультеті розгорнуто змагання серед студентів за право називатись кращою академічною групою імені 50-річчя Великого Жовтня.

Весною цього року було проведено чотири конференції (три студентських і одна — професорсько-викладацького складу), присвячених 50-річчю Жовтня.

На факультеті були підготовлені і прочитані спеціальні курси, які відображають досягнення вітчизняної філології за роки Радянської влади.

Однак на засіданні парткому відзначалися і недоліки, які мають місце у виконанні зобов'язань, взятих факультетом на честь 50-річчя Великого Жовтня.

Усунення цих недоліків, реалізація пропозицій, висунутих на засіданні парткому, безсумнівно допоможуть колективу філологічного факультету виконати свої зобов'язання, гідно зустріти ювілей Радянської влади.

НА ВЧЕНИЙ РАДІ УНІВЕРСИТЕТУ

НА ЧЕРГОВОМУ засіданні вченій ради університету обговорювалося питання: «Дослідження в галузі фізики горіння (до десятиріччя циклу роботи). Доповідь з цього питання зробив професор В. О. Федосеєв.

Потім члени вченій ради обговорили повідомлення доцента Ю. С. Новикова і професора Н. І. Букатевича про стан учово-виховної та наукової роботи на факультеті іноземних мов.

Вчена рада проаналізувала все позитивне в діяльності факультету, недоліки в ній і намітила ряд заходів для їх усунення.

В рішенні вченій ради підкреслюється, що колектив факультету повинен рішуче активізувати всю підготовку до п'ятдесятиріччя Великого Жовтня, звернувшись особливу увагу на покращання учбово-виховної, наукової, агітаційно-масової роботи, а також на зміцнення трудової дисципліни серед студентів і викладачів.

НА ЗАСІДАННІ вченій ради ректор університету вручив диплом кандидата економічних наук Миколі Яковичу ФІНОГІНУ і побажав йому нових творчих успіхів.

ПРЕМІЇ

АКТИВНІШИМ

ВІДЗНАЧАЮЧИ успіхи студентів нашого університету в розробці проблематики історії Великої Жовтневої соціалістичної революції, про що свідчить факт проведення в університеті Першої Всеосоюзної студентської наукової конференції по проблемі «Революційні традиції Великого Жовтня — знаряддя комуністичного виховання», ректор видав наказ по університету.

Згідно з наказом активні учасники конференції, студенти історичного факультету С. Неделько (5 курс), Л. Кисловський (2 курс), С. Калитко (2 курс) та П. Коріненко (2 курс) нагороджені грошовою премією в розмірі місячної стипендії.

ВСЕСОЮЗНА СТУДЕНТСЬКА

Продовження. Поч. на 1 стор.

В СЬОГО було заслушано та обговорено 55 доповідей і повідомлень, які відзначалися високим науковим рівнем.

Великий інтерес і живе обговорення викликали доповіді студента нашого університету А. Коваля на тему: «Боротьба більшовиків Одещини за революційні перетворення аграрних відношень на Півдні України в 1918—1920 роках», студентки Латвійського університету Кемпеле — «В. І. Ленін та латиські стрільці», студентки Білоруського університету Бригадіної — «Участь комсомолу Білорусі в культурному будівництві в роки семирічки (1959—1965 рр.)», студента Дагестанського університету Мустафаєва — «Новий побут і нові традиції в колгоспному селі» та ряд інших.

Велика група доповідей була присвячена ролі революційних традицій у вихованні со-

ціалістичного інтернаціоналізму, інтернаціонального єднання трудящих. Так, студентка Чечено-Інгушського педінституту Г. Титова зробила доповідь на тему: «Традиції інтернаціоналізму — зброя комуністичного виховання», студент Ужгородського університету М. Владислав — «Роль революційних традицій у вихованні соціалістичного інтернаціоналізму», студентка нашого університету Ветрюк — «Роль інтернаціоналістів в боротьбі за владу Рад на Півдні України».

Хотілося б спеціально відзначити роботу секції, доповіді якої були об'єднані загальною назвою «Форми та методи комуністичного виховання молоді на революційних традиціях Жовтня». Тут обговорювалась практика і досвід виховання молоді на революційних традиціях, накопичених в різних вузах нашої країни, на підприємствах, в школах.

Виступає студентка Білоруського університету Алла Титова.

ТРІОХДЕННИЙ ФОРУМ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

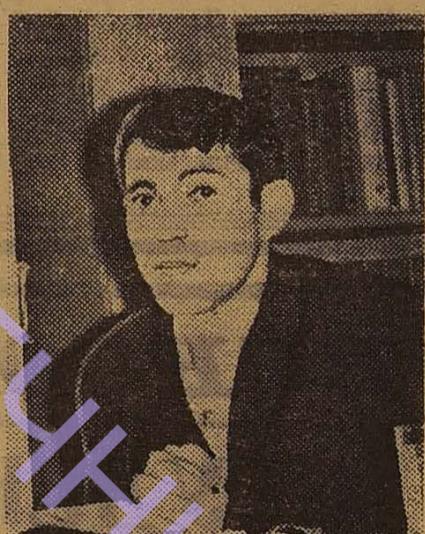
З доповідю «Виховне значення походів по місцях революційної та бойової слави» виступив студент Дагестанського університету Ібрагімов. Про досвід роботи студентських наукових гуртків в справі виховання молоді на революційних традиціях розповіла студентка Ярославського педінституту М. Фоміна. Про клуб революційних традицій Львівського університету і його роль в пропаганді ідей Великого Жовтня вела мову студентка Патієвич.

Вихованню учнів на революційних традиціях Жовтня присвятив свій виступ недавній випускник історичного факультету нашого університету, нині директор Новосавицької школи Одеської області т. Корецький.

Робота конференції заціквилася вражуючою і глибоко хвилюючою зустріччю трьох поколінь на одному з старіших заводів нашого міста, який має найбагатші революційні та трудові традиції — завод імені Січневого повстання. Учасники конференції побували в музеї історії заводу, слухали розповідь секретаря парткому заводу т. Мініха про революційні та трудові традиції заводу, з великою увагою слухали спогади про боротьбу за владу Рад на Одещині старого більшовика, учасника січневих боїв в Одесі П. А. Забудкіна, учасника громадянської війни тов. Гончарова. Студентів вітали кадровий робітник заводу — комсомолець 20-х років — В. Т. Мішин.

Із словом-відповіддю виступив студент Московського університету Здесенко.

Учасники конференції побували біля пам'ятника січневим, які загинули в боях за

Перед учасниками конференції — Х. Ібрагімов, студент з Дагестану.

Радянську Батьківщину, і поклали вінок.

Підбиваючи підсумки роботи конференції, хотілось відзначити, що вона безумовно сприятиме поглибленню наукових контактів між студентами різних вузів нашої країни, стимулюватиме їх роботу в галузі дослідження кардинальної проблеми Великого Жовтня — його революційних традицій.

Доцент З. ПЕРШИНА.

З.Н.Н.

РОЗПОВІДІ ПРО ЛАУРЕАТІВ ЛЕНІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ

ВИЧЕННЯ взаємодії елементарних частинок і їх структури, все глибше проникнення в структуру матерії — одна з центральних проблем сучасної фізики.

Відомо, що нові, більш тонкі деталі структури частинок ма-

терії проявляються при взаємодії частинок зі все більш високими енергіями. Для подібних досліджень потрібне гіантське прискорення елементарних частинок. Тому великий інтерес представляє розробка нового

типу прискорювача — прискорювачів на зустрічних пучках елементарних частинок.

Особливість методу зустрічних пучків в тому, що завдяки ефекту теорії відносності призначних енергіях частинок пуч-

МЕТОДОМ ЗУСТРІЧНИХ ПУЧКІВ

ків, відносна енергія частинок, що стикаються, росте дуже швидко (приблизно пропорціонально добутку енергії частинок, які стикаються). Тому установки із зустрічними пучками більш економічні в порівнянні з звичайними прискорювачами.

В реалізації цього методу великих успіхів добився колектив в складі академіка Г. І. Будкера, члена-кореспондента АН СРСР О. О. Наумова, доктора фізико-математичних наук О. М. Скринського, кандидата фізико-математичних наук В. О. Сидорова, доктора технічних наук В. С. Панасюка та інших, який розробив і створив діючі установки із зустрічними пучками електронів з енергією до

160 мільйонів електрон-вольт в кожному. Вперше в світі створена установка з електронним і позитронним пучками з енергією по 700 мільйонів електрон-вольт.

За розробку методу зустрічних пучків для дослідження з фізики елементарних частинок Г. І. Будкеру, О. О. Наумову, О. М. Скринському, В. О. Сидорову, В. С. Панасюку призначено Ленінську премію.

НА ФОТО: учасники роботи (зліва направо) директор Інституту ядерної фізики академік Г. І. Будкер, завідувач лабораторіями інституту кандидат фізико-математичних наук В. С. Панасюка і доктор фізико-математичних наук О. М. Скринський.

ІСТОРІЯ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ

Із інтересом читатимуть і сучасники, і наші нащадки. Книга привабить не тільки своїм оформленням, а й яскравістю документальних джерел, значна частина яких досі не була відома широким читацьким колам. Розкривши першу книгу двотомної «Історії робітничого класу Української РСР», яку підготував значний колектив українських вчених-істориків, читач з великою користю для себе довідається про походження робітничого класу України, його безправне становище в царській Росії, звітажну боротьбу проти віковічних гнобителів.

Ще під час революції 1905—1907 років пролетаріат під керівництвом більшовиків завоював на свій бік широкі кола селянства, скерувавши їх виступи проти самодержавства.

У жорстокій боротьбі міцніли і гартувалися союз робітничого класу і селянства, велике братерство українського, російського й інших народів нашої країни. Двотомна праця вчених яскраво показує, як Комуністична партія, великий Ленін уміло поєднали загальнодемократичну боротьбу, селянсько-демократичний рух за ліквідацію поміщицького землеволодіння, національно-визвольний рух пригноблених народів, повели народні маси на штурм капіталізму і забезпечили історичну перемогу. Другий том цього видання — це захоплюючий літопис того, як героїчними зусиллями робітничого класу і біднішого селянства було закріплено здобутки Великого Жовтня, яку велику роль відіграє робітничий клас України в будівництві комунізму в нашій країні.

Обидва томи вийдуть в цьому році у видавництві «Наукова думка».

ТАКІ В НАС СПРАВИ

ІНТЕРВ'Ю ДАС ДЕКАН МЕХАНІКО-МАТЕМАТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Ми звернулись до професора М. І. Гавrilova, декана механіко-математичного факультету, з проханням розповісти про хід сесії.

— Зараз, — сказав він, — ми зачинчили залікову сесію. Її хід говорить про те, що студенти підійшли до іспитів з грунтовними знаннями. Адже всі заліки складено успішно. Четвертого червня почалася іспитова сесія. В цей день третьокурсники звітували викладачам іноземної мови. А тепер кожен день математики напружено готуються, складають іспити то з одного, то з іншого предмета. Результати поки що втішні.

— Чи відрізняється чимсь підготовка до цієї сесії від попередніх?

— Так. З року в рік на механіко-математичному факультеті так складались умови, що впритул до літньої сесії студенти тягли «хвости» ще з зимової. Тепер же студенти і весь викладацький колектив вирішили позбутися цієї поганої звички. І ще на початку лютого спільними силами взялися за ліквідацію всіх боргів. Посилена підготовка, консультації зробили свою справу. Всі заліки-борги були складені протягом місяця.

Немалу роль в цьому зіграло те, що ми відмовилися від перескладання заліків по декілька разів. Якщо при повторній зустрічі з викладачем, він знайде, що знання студента занадто слабкі, студент має право втретє перескладати тільки комісії, яка вирішує питання про перебування студента в стінах вузу. Це мобілізувало студентів, і вони протягом короткого строку розрахувались зі всіма боргами.

Отже, до останньої сесії ювілейного року ми підходимо без жодного боржника.

— Як викладачі допомагають студентам готовуватися до іспитів?

— Як і раніше, немаловажну роль відіграють консультації, але зараз їх кількість, в порівнянні з минулими сесіями, значно зросла. В підготовку студентів до сесії вплилася численна група асистентів, які раніше відповідали тільки за проведення практичних занять на курсах. Тепер же асистенти, кажучи умовно, аж тоді здають свою групу, коли вона складе всі

— Яку форму екзаменування ви вважаєте найбільш доцільною?

— До цього часу в нас, як і на багатьох інших факультетах, на екзаменах переважали білети, до яких входило по три питання. Зразе же ми запроваджуємо новий метод перевірки знань. З того чи іншого курсу складається система питань, які охоплюють всі розділи курсу. Їх доводять до відома студентів. А на іспитах викладач може поставити перед ними будь-яке з питань, не обмежуючись білетом, а ведучи бесіду з студентом. Це, на мою думку, примушує студентів більше знайомитися з курсом, не сподіватися на «щастильний» білет.

— Як вчаться і складають сесію члени НСТ?

— Молодь, яка бере активну участь в науково-студентському товаристві, як правило, має міцніші і грунтовніші знання, причому, відповіді таких студентів носять творчий характер. Отже, участь в науковому гуртку відбивається на навчанні студента тільки позитивно.

— Якої ви думки про випускників?

— Студенти нинішнього п'ятоГО курсу в достатній мірі оволоділи знаннями і методикою викладання, щоб бути непоганими викладачами в школі, тим більше, що студенти майже рік працювали самостійно на місцях вчителів. Так що ми спокійно випускаємо їх на самостійний шлях. Сподіваємося — справляться.

Інтерв'ю брала
літпрацівник газети «ЗНК»,
В. ГОВОРУХІНА.

СТУДЕНТСЬКА ПЛАНЕТА— ЦІЛИНА

НАШ загін 25 червня 1966 року виїхав з Одеси в Тюменську область за маршрутом: Одеса—Тюмень—Сургут—селіще Мошкіно. Іхали ми поїздом, летіли літаком, пливли на баржі по Обі — всього в дорозі пробули 6 діб.

Накінець — на місці. Студенти гідрометру, які прибули трохи раніше, встигли розбити намети і навіть «спорудити» кафе «Берлога».

І почалася робота. Щодобово — сонце над головою, а тому працювали в дві зміни, незважаючи на сорокаградусну спеку. Розвантажували баржі, розчищали тайгу, споруджували будівлі. На цьому місці виросте нове місто з населенням понад тридцять тисяч чоловік. Колись тут простягнувся бульвари, проспекти, побіжать тролейбуси. Щікаво...

З харчами було добре до того часу, доки ми власними силами не збудували пекарню. Як тільки перейшли на свій хліб—хліба не стало — іли сухарі.

А взагалі життя було веселим. Через кожніх дві неділі на третю ми відпочивали. Та ще й як! Приїжджали до нас гості з московського загону з художньою самодіяльністю, звичайно. Потім змагання з футбола, теніса і т. д.

...Пішли дощі. Чи було важко? Так, нелегко. Працювали по 12 годин і в дощ, і в спеку. Кормили мошву, та зате ми знали: з'явиться на карті, виросте нове місто, і наш труд вливався в його спорудження. Варто жити!

А зараз — знову літо, і після сесії — на нас чекає цілина.

Н. КОРСУНЬ,
студент III курсу механіко-математичного факультету.

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПРЫЖОК

ТОМУ утру исполнилось уже шесть лет. В прошлую ночь, как и в многие ночи до этого, добрый волшебник рассказывал по траве осколки горного ручья.

Принесенный из ущелий, уже без гордой стремительности, без тревожных перекатов, разрушенный, он молчаливо угасал: всходило солнце.

А я не думал об этом. То было утро первых моих соревнований. Помню, первый прыжок удался.

Я изумленно огляделясь, стараясь вбить в себя все: и тишину стадиона, и неяркое солнце, и радость преодоленной высоты, которая казалась мне давно уже знакомой и очень близкой...

Тогда я заболел спортом. По ночам мне снились прыжки, на занятиях я мысленно отрабатывал ритм разбега.

К весне планка поднялась выше. Уже и соревнований было больше.

Но чувство, зародившееся в то утро, не угасало. Тренировался я помногу и хорошо, долго раздумывал над замечаниями тренера и когда чувствовал, что сил уже немного осталось, уходил со стадиона, спокойный и, как мне кажется, чуточку подбревший. Как человек после нужной спорной работы. Наверное потому соревнования казались легкими. И задание, данное тренером, почти всегда выполнялось.

И еще я любил эстафету. То ли потому, что она была только дважды в году, то ли потому, что она проводилась на улицах города, но я ждал этого дня.

Сначала я был мал, позже— другие были сильнее меня, а я лишь держал костюм Лени Ов-

сенко. Он пробегал свой этап и несколько минут ходил, часто дыша. А я все говорил, что холодно и что может случиться ангина. Он улыбался, говорил «ничего» и трепал меня за волосы.

Я криво улыбался, страдая за себя, радуясь и волнуясь за Леню... А что было хорошего в эстафете? Шумные люди вдоль трассы, куда изредка выскакивал расшалившийся мальчишка и подражал бегунам, да белая лента финиша, да кубики на столе.

Я злясь, говорил в пространство кому-то: «Ну, подождите!»

Я хотел быть первым, улыбаясь, принимать кубок, становиться строгим. Это была моя мечта. Высокая, хрустальная. Я никому о ней не говорил.

Мне все казалось, будто рассказав, я потерял бы что-то. Словно ребенок, разбивший голубое стекlyшко, «самое самое».

И только сегодня, уже будучи студентом, я попал в команду.

Я бежал последний этап, и сделать пришлось немногого: разрыв достиг метров 50. Бежал я легко, внутренне улыбаясь и глядя на себя как-бы со стороны.

И вот в цветном, быстром калейдоскопе мелькнуло лицо. Я его не припомнил, только вот глаза. Они говорили о том, что им очень нужна моя победа и о том, что не выиграть я не могу.

Я был первым.

Мне вручали кубок, а я думал о себе, о сегодняшнем дне-празднике и улыбался.

Только уходя, вспомнил я о тех глазах: «Чьи они были, почему именно они донесли до

меня мысль о невозможности проигрыша?».

Я спустился с бульвара, пересек Таможенную площадь, поднялся, прошагал сквозь парк и вышел к морю.

Почти отвесные обрывы шли полосами. Этой жесткая, прошлогодняя трава мешалась со свежей, только недавно показавшейся и потому очень яркой. Внизу был слышен говор, урчали бульдозеры, светели, высыхая, глинистые озерца. А зыбкое марево над землей уходило далеко...

Начинался туман. Он шел из-за моей спини, обволакивал ботинки и уходил вперед. Откуда он, я не мог понять и все оглядывался вокруг. Еще минут через десять туман стал густеть, набираться белесой мглы и также быстро несся вперед, к Аркадии, к Фонтану.

Я тоже прибавил шагу и с непонятной тревогой думал: «Откуда он?».

Потом взглянул вверх. Там было свежее весеннее небо и солнце. И понял: истосковавшаяся земля исходила паром, стремясь в жизнь, в майские ветры, в весну. Это было удивительно и ново: густой пар от земли и солнце. Я остановился. Где-то сзади, совсем близко, я услышал разговор. Повернулся. В ботинках со следами свежей, темной земли, два мальчугана шли на рыбалку.

И вспомнил: «Алеша». Его глаза. Сегодня, до начала бега, он мне говорил, что холодно, и что может случиться ангина, а я улыбался, говорил «ничего». И трепал его за волосы.

В. РУСАКОВ,
студент-вечерник биологического факультета.

ЛЕТНЕЕ

Я лежу на траве.
В ширь и вглубь надо мной
Небо звонкое светится весело.
Осторожно журчит
Ручеек в стороне
Колыбельными тихими песнями.
Жестокрылый кузнецик
Качнул стебелек
И глазищами смотрит
огромными.

Я подался к нему,
Он отпрыгнул назад,
Опустился в местечко
укромное.
Ветерок набежал,
Завозился в листве,
Рой пушинок сорвал
с одуванчика,
И коснулись лица

И раскинутых рук
Его легкие, чуткие пальчики.
На пригорке в тени,
Не нарадуясь дню,
Два козленка играют-бодаются.
Я смыкаю глаза —
Нежно веки пригрев,
Солнце ласково мне усмехается.

ЖЕЛАНИЕ

Мне бы хотелось окунуться
В тот уют и благодать,
Где, уйдя от гибкой тропки,
Можно новую начать.
Я хотел бы, чтоб на руки
Говор сочных крон резных
Уронил густые звуки
Капель последождевых.

Чтобы шелковые трели,
Рассыпаясь в тишине,
Напряженно замирали,
Как аккорды на струне.
Чтоб мигал из мшистой

цвели
Гриб, приземист и несмел,
И, просеян через зелень,
Луч пятнился и светел.
Чтобы жолудь перезрелый
Вдруг взорвался сгоряча
И настырно то и дело
Дятел в дерево стучал.
Чтоб сигналила кукушка
Кодом азбуки лесной,
И чтоб выйти мог к опушке
Полным радости сквозной.

О. ДОРОХИН.

НА СТАДІОНІ. ПОДРУГИ.

Фотоєюд В. ВІЛЕНСЬКОГО, студента хімічного факультету.

ГАЙЦ ЕТТЕР

РОСІЙСЬКИЙ ТАНЕЦЬ

Нагонить на мене сум
стара російська мелодія.

Я не можу забути бурлаків на Волзі.
Печаль висить над крайною.

Моя гармонія зітхає.
Біля ріки мертві плачуть.

Стояла лавка в березовім гаю —
Як горіла вона, я бачив.

Моя гармонія захлинається,
Володя плеска в долоні...

Я чую нову пісню:
На Волзі — на крилах судна,
Над Росією — тріумфуючі зорі...
Березовий гай заповнюють люди.

МИР ПОВИНЕН БУТИ

А по літі вона
Заплітатиме.
Колоски золоті й волошки
В свою голову.

А тому на землі
Не має бути війни.

Ні, не бути війні —
Бути мирів!

Переклад з німецької мови студентів факультету іноземних

мов Ю. НЕГІНА та М. КОЗІЄНКА.

МРІЇ

Що нам даруватиме квіти.
Я бачу тебе на стежині,
Спішу, як весну, привітати,
Почути у співі пташинім
І серце з піснями віддати.
З тобою, навіки моєю,
Полину за синє море,
Де сходяться небо з землею
І цілються з квітами зорі.
До тебе доріжку шукаю,
На ній ти у квітах-промінні,
У співі зеленого гаю,
В чуттях, в їх святому кипінні.

К. СТЕПКО